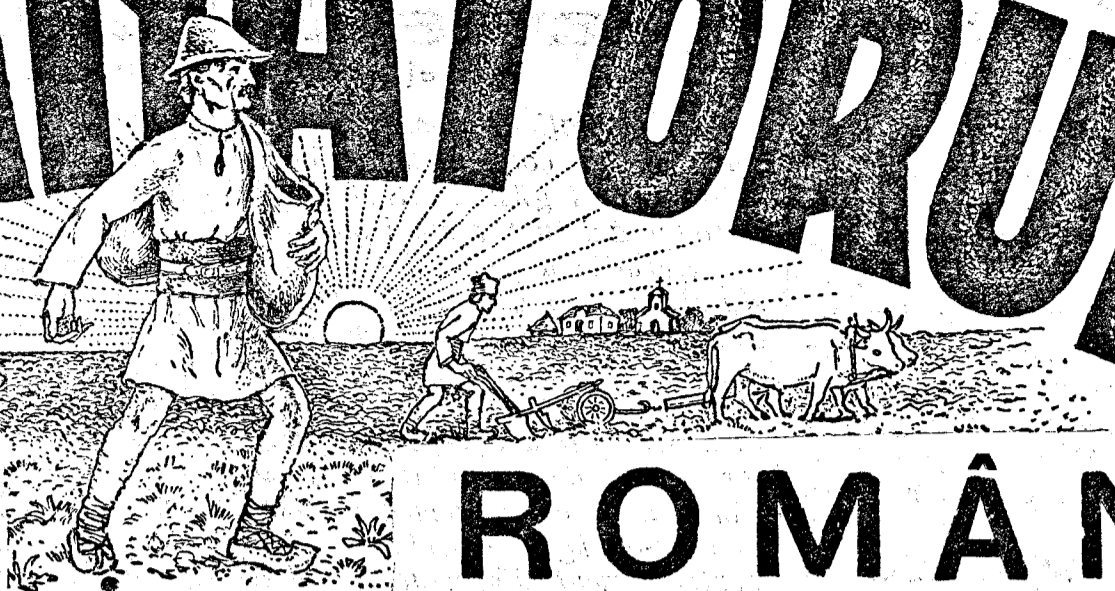

SEMĂNĂTORUL ROMÂN

DIRECTOR: MIHAIL GEORGESCU

Redacția și Administrația: Str. Plevnei No. 8 — Silistra
Abonamente: pentru agric și funcț. 100 lei anual
pentru autorități și societăți 1000 lei

Ce am văzut la Serbările Restaurației.

În dimineața zilei de 8 Iunie a. c. mă aflam în capitală, cu dorința expresă a vedea cum se desfășoară programul serbărilor Restaurației. La ora 7 dim. eram în centru orașului spre a merge la Cotroceni. Autobuzele, taximetrele și tramvaele, nu mai funcționau de cât până la un anumit punct, deși plăteau cursa completă. Deși de vreme, totuși străzile erau pline cu copii în fel de fel de uniforme și colori, care în pas grăbit se îndreptau spre tabăra Cotroceni. Mame cu copilași de mână, Veterani cu pieptul plin de decorații și gârboviți mergeau unii alarmați iar alții liniștiți spre a vedea serbarea regească. Ofițeri, gradați și trupă n'am văzut, iar oficiul pazei l-au făcut jandarmii pedestrii și poliția.

La ora 7,30 prin bună-voința unui ofițer, am sosit pe platoul Cotroceni.

La această oră tot câmpul zumzuia de cântece, răsete și strigăte copilărești. O mare de capete colorate în fel și chipuri deosebite. Cercetași, străjeri și ielevi începând cu cei de la grădinele de copii și sfârșind cu școlile secundare se înconjonau pentru ași ocupa locul marcat pe careu. La această serbare regească n'am văzut nici o grupare studențească. De ce n'au fost lăsați să participe la serbare? Megafoanele radiofonice încep a funcționa căci la aproape 30000 de copii și sute de comandanți nu se poate transmite așa de ușor dispozițiile de moment. La fie care minut se aude: „Școala primară X. trece în cutare loc”. Grupa Y trece în partea cealaltă” ș.a. Rolarile erau atât de bine distribuite și învățate încât fără exagerare într'o 1/2 oră toți elevii erau la locurile lor. Străjerii, Arcașii, bucovineni și Premilitarii, au luat loc în tribune. Totul mergea ca după carte. De la 8 1/4 începe a sosi invitații: Ambasadorii străini, ai Japoniei, Franței, Italiei, Rusiei Sovietice, etc. precum și din omenii noștrii politici. Iată-i pe d-nii miniștri: Inculeț, C. Angelescu, Mihaiță Constantinescu într'un grup compact. Imediat sosește și premierul: d-l G. Tătărescu, îl observăm f. bine. Ne dă târcoale tribunei noastre unde știe că reprezentanții medicilor din Federația Balcanică, diferiți ziariști streini și funcționari superioară a ministerelor, se află acolo. Cu țigara în gură în continuu, trimite un zâmbet într'o parte, salută în altă parte, strânge afabil mâna unuia mai mic de cât el și așteaptă pe M. S. Regele. D-nii: Manoilescu, D-r Vaida, G. Mironescu ș. a. sosesc pe rând. Lă ora 9 tribunele sunt înfesate cu 80-100000 de persoane.

În careu la locurile lor sunt aproape 20.000 de elevi. Grupa drapelelor ne impresionează f. mult și se îndreaptă spre partea pe unde va veni Regele; Deasemenea muzicele militare pentru a da onorul. Buciumașii, cu buciurile lor cele lungi sunt în prima linie ca să

primească pe M. S. Regele Carol II cu Voevodul Mihai.

Mulțimea aplaudă sgomotos și strigă „Trăiască Voevodul Mihai”.

La un moment megafoanele anunța sosirea M. S. Regelui. Un freamăt cuprinde întreaga adunare și nimeni nu mai mișcă Muzica militară cântă Trăiască Regele iar Buciumașii încep cu buciurile lor un sunet prelung, ascuțit, nearmonios iar în parte cu accente de duioșie sălbatecă. Cum sunau nu mi-a plăcut. Apariția lor și reînvierea trecutului, glorios al neamului românesc, ne-a entuziasmat în cel mai mare grad: Iată-l și pe Regele nostru cu sora Sa Elisabeta Ex. Regina Greciei. Se scoară din automobil. Membrii guvernului și supraveghetorii serbărilor îi ies în cale. Apoi cu toții trec revistă tribunei cu premilitari, arcași bucovineni și public. Cântă muzicele grupărilor respective până ce M. S. Regele îi vede pe toți. După aceasta se duce și ia loc în tribuna regală lângă Elisabeta Ex. Regina Greciei. Dela megafon se dă tonul și deodată, ca un singur om, cei 20000 de copii cântă „Trăiască Regele” pe mai multe voci. Executarea ne impresionează și ne exaltează. Se cântă apoi „Tatăl Nostru”. I. P. S. S. Patriarhul Miron își profilează figura de sfânt, în Tribuna-i specială. Este un moment sublim de înălțare sufletească. Glasurile copiilor se pierd în slăvile văzduhului, care ni se par apoi melodii îngerești. Plâng mamele ale căror odrasle cântă să proslăvească Restaurația și să înalțe imn de mărire Regelui și poporului Român. Ochii tuturor se umezesc de divinitatea momentului. Se cântă apoi urăre M. S. Regelui, care eșită din piepturile zecilor de mii de copii nevinovați, care nu știu ce-i politica și minciuna, se înalță drept la cer și la suflet ca jertfele bine primite de D-zeu. Asemenea coruri cu zeci de mii de glasuri, cred că puține s'au produs în bătrâna noastră Europă. Câteva mișcări de gimnastică, executate în ansamblu ne-au plăcut mult. A urmat cuvântarea M. S. Regelui îndreptată tineretului. Megafoanele de data aceasta, spre regretul nostru n'au funcționat; copiii deci n'au putut asculta cuvântul Regal. După aceasta a început defilarea...!

Până la defilare, medicii și sanitarii au avut mult de luptat. La f. multe fetițe le ventlau rău.

Au început cercetașii în frunte cu Voevodul Mihai și clasa Sa, apoi au urmat șc. secundare. O impresie frumoasă au produs Arcașii Bucovineni și mai ales aceea puși sub conducerea deputatului Cuzist, D-l Robu. Ce va fi gândit M. S. Regele nu știu dar din tribune se strigau „Bravo Robu”, „Trăiască Cuza”, „Trăiască cuziții

Bucovineni” etc. etc. Cercetașii mari-nari, în fruntea cărora erau și Silistrenii, au fost mult aplaudați. Seara s'au desfășurat în tabără „Focurile” care au fost cât se poate de reușite. ... Cine a văzut aceste manifestații tineresti și naționale, a plecat cu inima plină de avânt și dragoste pentru Regele Carol II-lea, pentru Coroana României și pentru Țara Românească. După defilare M. S. Regele s'a dus la centrul careului, unde mii de copii iau dat „iuresul” înconjurându-l.

Mihail Georgescu

O bibliotecă a Silistrei.

Vrăja Dunării bătrâne, în valurile căruia se aud șoaptele străbunilor, mă poartă cu gândul înapoi, la vremurile de aprigă vijelie și la cele de eroică rezistență și de reînălțare a românismului.

Fluviul și cetatea Silistrei, cu tainicele ei întărituri, centrul de viață din Dobrogea Nouă, unde geniul românesc se afirmă tot mai intens prin spiritul său artistic, cultural și politic, ne spun ne înduioșat că îi lipsește chiar și până astăzi floarea civilizației noastre. Îi lipsește cartea românească care ar putea să stea într'un mareș edificiu, la fală, lumină și îndemn spre înălțare sufletească.

E constatat, că astăzi se citește mai mult cartea străină, plină uneori de un brutal senzationalism dăunător sufletelor adolescente. Iar revistele pornografice, conduse de scriitori de tanabă, străini de neamul și sufletul românesc, se citesc chiar în liniștea și aerul răcoros al boschetelor din grădinile publice, locuri create pentru reculegere, nu pentru otrăvire sufletească. Cartea bună, cartea românească, se citește foarte puțin. Deaceea, împrejurul cărții noastre, nu ajunge numai sărbătoarea cărții din luna florilor, cu pompoase discursuri, când numai o parte de cititori se pot bucura de binecîrile ei... Ci, trebuie pornită și o ofensivă pur constructivă, prin crearea de biblioteci publice. O bibliotecă publică, se impune și ne trebuie aici în cetatea Silistrei. Aici unde sufletul cărții și scriitorului român, este mai puțin cunoscut. Noi știm că multe din orașele de dincolo au biblioteci publice, cu săli de lectură ce

rivalizează cu cele din străinătate. Dar dintr'un spirit și interes național, dorim ca și Cetatea Silistrei, orașul cu un însemnat trecut istoric, să-și aibă biblioteca publică. Aici, sunt câteva școli secundare, a căror elevi au absolută nevoie, de avea la îndemână cartea de citit. Cartea, care să formeze oamenii demni, ai Societății de mâine.

Iar pe lângă aceasta, mai este o populațiune care trebuie să cunoască sufletul românesc în toată plenitudinea măreției lui, nu așa cum îl cunosc din gura pescuitorilor în apă tulbură... Dacă este, cum am spus, un spirit creator românesc, ce se afirmă cu putere în inima acestui oraș, atunci de ce nu s'ar înzestra acest oraș, cu această bibliotecă?... Noi am mai pus această problemă și o punem și acum, având credința că, prin crearea acestei biblioteci, s'ar ajunge la o unificare sufletească, la o împletire a gândurilor bune, pentru promovarea culturii românești în Dobrogea-Nouă. Dar, cari va fi omul din mănunchiul de intelectuali Silistreni, care să-și lege numele de această operă?... Ne punem această întrebare și așteptăm ca cineva să înceapă munca și să ducă la sfârșit, să realizeze în fapt această idee, dând cetății istorice „biblioteca publică”.

Mihail Pavel

† Vicarul Gr. Dumitrescu.

Eparhia Tomisului și a Durostorului, a pierdut la 5 Iunie a. c. o energie, o capacitate teologică, un vrednic slujitor al altarului. Vicarul Gr. Dumitrescu pe lângă calitățile ce le avea, mai era și un suflet drept. Nu știa ce-i minciuna fățarnicia. Era tăios ca o lamă de brici, atunci când neadevărul i se prezintă pentru servire. Pentru aceasta el constituia garanția curățeniei sufletești la Episcopia din Constanța care de altfel ia pricinuit amărăciuni destule?

Regretăm din suflet moartea prematură a vicarului Gr. Dumitrescu.

Fie-i țărâna ușoară și D-zeu să-l odihnească cu dreptii săi.

„Semănătorul Român”

PACOSTELE.

Când s'a trâmbițat desființarea cameriilor agricole județene în vederea economiilor bugetare, am răs și am și protestat. Astăzi însă plângem și ne rugăm la toți Domnii să ne scape de aceste pacoste. Născute moarte, camerele de agricultură n'au dat nici un re-

zultat practic și bun, afară de faptul că sau dovedit a fi niște parazite hidoase. Prin existența acestor camere agricole, s'a anihilat acțiunea folositoare „Secțiilor” agricole județene și a stins toate nădejdiile ce se puneau în ele. Contribuțiile numeroase și destul de însemnate ale secțiilor, impuse de camere, au provocat proteste foarte justificate din partea opiniei publice. Asemenea stare nu mai poate dura. De aceea cerem desființarea **camerelor agricole** și reorganizarea și întărirea **secțiilor agricole județene** ca fiind cele mai indicate pentru promovarea intereselor economici naționale.

In atențiunea D-lui Prim Ministru.

N. R. Publicăm scris. de mai jos păstrându-i stilul și punctuația, dar respectându-i în același timp sinceritatea ce se degajă din ea și care merită a fi luată în considerație.

Domnule Director,

Vă rog să mai publicați încă odată despre emigrarea Turcilor, căci acum de când a venit delegația Turcă, la Silistra, pentru întocmirea tablourilor de emigrare, au început să vândă pământul și cui? **Streinilor.** De aceea noi coloniștii cerem neîntârziat, ajutorul făgăduit de Stat, ca să putem cumpăra aceste terenuri iar nu streinii. Aceasta se impune cu atât mai mult cu cât mâine, nu vrem să ajungem argații lor, pentru că după cum se vede toate terenurile trec în mâna lor. Pentru deslegarea acestei probleme suntem de acord cu propunerile D-vs de acum câteva luni adică, statul să cumpere terenurile pe bonuri și să le dea la copii noștri, contra cost, bineînțeles. Se simte această nevoie întrucât astăzi sunt coloniști care au 7-8 copii pe 10 ha. În cazul de față statul, nu va avea pierdere de la noi căci chiar de când am venit aici am plătit statului minimum 150,000 lei de fiecare.

Vă salut, Dumitru Oaie

„Marea Neagră”

Este ziarul cotidian din Constanța care apare sub priceputa direcție, a perseverentului luptător și mănitor al condeiului, d-l Stelian Ștefănescu. În copriul acestui ziar găsim: o susținută campanie contra abuzivilor de la Direcția Silvică și lecții de patriotism administrate de d-l maior Iiescu, d-lui Jeco Kirov din Bazargic. Deasemenea ziarul „Marea Neagră” conține un bogat material informativ și reclame utile. Ii lipsește rubrica „Bursa cerealelor” spre a fi utilizat mai cu folos și de agricultori. Recomandăm calduros cititorilor noștri interesantul ziar Dobrogean „Marea Neagră”

„S. R.”

A murit EUGEN GOGA

Un sbuciumat, un revoltat contra nedreptăților, un mănitor de condei din cea mai pură rasă, un frate bun și un român inimos și mândru, s'a stins din viață la 4 lunie a. c. Il plângem sincer, căci plânsul nostru este plânsul nației de pe meleagurile Durostorene care au avut prilejul să cunoască pe Eugen Goga. Aici în județul nostru la Turtucaia lui Eugen Goga ia sfârtecat o mână schjele de obuz în războiul 1916. Vizitele pe care răposatul le-a făcut în centrele de coloniști, din Durostor, au lăsat urme adânci, căci prin cuvântul său cald și slava-i măească, ia îmbărbătat și le-a prevăzut isbânda cauzei lor.

Rubrica eforturilor de Islazuri.

Iarba de Sudan.

Nutreț rezistent la secetă.

Preocupați de găsirea unui nutreț bun și rezistent la secetă americani au colindat lumea întreagă până l-au găsit. — Acest nutreț a fost găsit în Sudanul Egiptean, cam în anul 1909 și introdus azi în Statete Unite.

Rezultatele au fost foarte îmbucurătoare până într'atât că statul ca să poată populariza cât mai mult iarba de sudan a cumpărat pe un preț ridicat timp de 4-5 ani toată recolta de semințe, care a fost împărțită apoi pe prețuri reduse agricultorilor.

Iarba de Sudan a fost introdusă și la noi în țară și este planta providențială a regiunilor secetoase; grație sistemului radical extrem de dezvoltat, ea nu suferă niciodată de secetă. Se însămânțează când vremea s'a încălzit bineșor, în Aprilie, Mai. Se dau 50-60 kgr. la hectar când o semănăm pentru nutreț sau pentru păscut și vom da numai 25 kgr. când o vom însămânța pentru recoltarea semințelor. Dacă o semănăm pentru nutreț o face cu mașina rânduri la 15 cm. între rânduri și la 7 cm. în adâncime. Putem semăna și sub brazdă subțire. Când semănăm pentru obținerea seminței, o vom pune în rânduri duble la 40 cm. interval.

În anul ecesta cererea de sămânță a fost foarte mare întrucât s'a terminat rezervele de pe piață și de unde în anii trecuți s'a vândut cu 5-6 lei kgr. în acest an a întrecut suma de 25 lei kgr. Camerile de Agricultură din regiunile de stepă au procurat în fiecare an sămânță de iarbă de sudan cultivatorilor, însă plugăria s'a lăcomit la furaj și nu și-a păstrat sămânța.

De aceia recomandăm acelor cari vor semăna iarba de sudan, să-și păstreze în capăt o porțiune pentru sămânță. Sămânța ierbei de sudan se coace anevoe la noi, deabia prin Septembrie; deaceia vom păstra prima coasă pentru sămânță.

va urma

A. Tălășescu

Ing. agr. Inspector din Direcț. Itlaz. Ministerul de interne

Literatul Eugen Goga, fratele marelui poet Octavian Goga, a fost născut la 1889 în satul Rășiuori. El a scris: „Două Siberii”, „Cartea jucării” și a condus ziarul „Țara noastră”.

Viitorul se arată frumos pentru Eugen Goga care cu competență de maestru pregătea opinia Românească pentru ciazul cel mare care se așteaptă a bătea în curând.

Pentru cel care a fost Eugen Goga Românii din Durostor varsă o lacrimă pioasă.

Fie-i țărâna ușoară și veșnică amintirea.

„S. R.”

Presă sănătoasă.

Urmând pilda confrăților din provincie, de a contribui la sănătatea și sprirea vigoarei naționale, sfătuim pe onorații noștri cititori și abonați, să citească numai presa românească: Universul, Țara noastră, Frontul Românesc, Naționalul nou, Neamul Românesc, Curentul și Porunca vremii.

Ecaterina Toderoiu

Este Jeanne d'arc a României, este eroina neamului care în timpul războiului a exaltat spre fapte mari de arme și pe cei mai nehotărâți dintre ostași. Cu pieptul sfârtecat de gloanțele dușmanilor, a murit eroina Sublocotenent Ecaterina Toderoiu. Nația românească a răsplătit pe eroină, ridicându-i o frumoasă statuie în bronz; Oficialitatea însă este de o ingratitudine fără pereche. Iată de ce: Mama eroinei care încă trăiește la Tg. Jiu și care ar fi avut ca sprijin pe fica și fiul său mort și acela în război este lăsată să vândă zarzavat, iar ca pensie i se dă fabuloasa sumă de 400 lei (patru sute) lunar. Nu-i destulă răsplată pentru cea mai mare Româncă. Nu constituie aceasta un stimulent pentru tinerime și nici o satisfacție pentru țară. De aceea când la urmașii unor persoane sau creiat pensii viagere de zeci de mii de lei, nu este drept ca mama Ecaterinei Toderoiu să fie jignită astfel.

În numele dreptății cerem ca guvernul țării, să ia măsuri de ușurarea vieții, mamei eroinei, acordându-i o pensie onorabilă.

Mari nemulțumiri și tulburări printre coloniști

Cămătăria O. N. A. C. a început să se vadă. Averea coloniștilor precum și casele lor vor fi vândute cu toba. Vom avea mișcări de coloniști în masă. Coloniștii vor părăsi casele și-și vor construi bordeie, acționând în același timp statul în judecată spre a li se achita costul muncii depuse la construire.

Proape în fiecare zi primim numeroase plângeri de la coloniști, că percepții au început să i someze pentru sumele datorate O. N. A. C. de când le-a dat material ca să-și construiască locuințele. Coloniștii se plâng că debitele lor au fost peste măsură de încărcate și că având în vedere pe o parte urcarea valorii bonului iar pe altă parte scăderea produselor agricole sunt în imposibilitate de a le plăti. Deabia acum, spun ei, vedem că nu din dragostea O. N. A. C. ne-a dat materiale ci mai mult ca să facă afacere de cămătărie și căpătuială cu noi. Neavând cu ce plăti, organele fiscalului în curând vor începe evacuările românilor coloniști din aceste case. Faptul în sine va constitui o rușine și de aceea, credem că cei în drept se vor sesiza și vor lua măsurile dictate de împrejurări. Dacă însă glasul celor obișnuiți nu va fi ascultat, vom asista, cu tot regretul, la mișcări de coloniști în masa, încolnându-se și mergând pe jos la București să se plângă direct Majestății Sale Regelui. În același timp, se spune că în mai multe sate de coloniști, aceștia au luat hotărârea ca să părăsească imediat casele și să-și facă bordeie pe loturile sau locurile de vii. Deasemenea coloniști nu vor îngădui să li se pună lanțul de gât, prin plăți pe care nu le pot face și ca o consecință firească vor acționa O. N. A. C. în judecată spre a li se achita munca ce au depus-o, la construirea caselor, fiindcă precum se știe, O. N. A. C. n'a dat de cât materialele iar meșterii și mâna de lucru au dat-o coloniștii.

În ce ne privește, sfătuim pe românii coloniști să aibe răbdare și încredere că dreptatea cauzei lor va triumfa. Deocamdată, coloniștii prin delegații lor să facă memorii detaliate și să le trimită urgent prin Prefectura județului către D-nii Prim ministru și Ministerul agriculturii.

Problemele economice și sociale.

Hambar beiglăc.

D-l Slave Toșev, unul dintre cei mai vechi și renumiți comercianți din orașul nostru, ne atrage atenția asupra unei mari și importante probleme economice și sociale. D-sa se referă la economia dirijată, referitoare la rezervele de hrană pe care or ce sat trebuie să le aibe, în vederea preîntâmpinării cămătăriei și a mișcărilor cu caracter extremist, fie de stânga fie de dreapta care prind așa de ușor prin lumea infometată. Deșigur, D-l Slave Toșev, are perfectă dreptate, căci din lipsa de hrană, sătenii ajung de multe ori, pe timpul prașitului, adică exact cu 1-2 luni până la noua recoltă, că nu mai au ce mânca. Din cauza aceasta, ei umblă și se îndatorează pentru 1 sac de porumb, cu cât nu fac și pe care apoi cu greu mai poate a-l achita. Este o poveste veche cu acest soi de împrumutare asupra căruia nu vom insista fiindcă-l cunoaște toată lumea. Ceea ce ne interesează însă, este partea practică a chestiunii pe care o rezumăm în câteva cuvinte: „**Hambar beiglăc**” este denumire Turcească și înseamnă hambar sau magazie unde se strâng obligatoriu porumb, grâu, secară, fasole ș. a. de la toți agricultorii fără a li se mai da înapoi. Din produsele agricole care s'au adunat în magazia obștească, se distribuie după o regulă stabilită tuturor sătenilor cultivatori, luându-li-se la recoltă o dublă la zecă duble împrumutate. În modul acesta, pe măsură ce timpul trece și se dau împrumuturi, **magazia obștească de rezerve**, își sporește cantitatea de cereale și la un moment dat ajunge de suspendă obligativitatea ca locuitorii să mai depună ceva. Amănuntele organizării „Hambar beiglăcului” sau „magazia obștească de rezerve” le vom da în numărul viitor.

M. S. G.

Aduarea Eparhială. Erată

Dintr'o regretabilă eroare a tipografului s'a shimbat complect sensul articolului. Pentru îndreptare rugăm, a se citi astfel:

... *Cu toată smerenia vă aduc la cunoștință că motivele de mai jos, mă silesc a nu lua parte —de data aceasta—la onorabila adunare Eparhială pe care P. S. Voastră o prezidați:*

a) *Neputându-se contribui, prin vorbe, cu nimic în actualele împrejurări la îmbunătățirea soartei cucernicilor Preoți și cântăreți bisericești din jud. Durostor, a căror situație mizeră, a atins culmea prin noile și stupidele norme de salarizare introduse de cei în măsură. !.*

N. R. — Restul articolului rămâne așa cum s'a publicat.

Diverse.

În Silistra va lua ființă „Asociația G-lă a Coloniștilor” care va fi o societate de credit și ajutor. Statutul a fost întocmit și în curând va fi supus vizei oficiului național al cooperației. Ori ce informațiuni se vor da de D-nii: M. Georgescu președ. sindicat. agricol și M. Curpen Controlor agr. la serv. agricol local.

—D-l D-r L. Mirahorian din Silistra, a fost decorat la București de M. S. Regele, cu „Virtutea cercetășească”. Este o distincție bine meritată de acest inimos conducător de cercetași.

Tip. „Progresul” — Silistra